

ТОМ-II-

РЕШЕНИЕ № 40

гр. Перник, 14.03.2009г.

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на шестнадесети февруари две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: СД

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 526 по описа за 2008г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на "Топлофикация Перник" ЕАД, със седалище и адрес на управление гр. Перник, кв. "Мошино", представлявано от изпълнителния директор, инж.С.С.В., срещу заповед № ОЧВ-2 от 18.08.2008г. на директора на РИОСВ Перник.

С оспорената заповед, издадена на основание чл.17, ал.2 от Наредба № 6 от 26.03.1999г. за реда и начина на измерване на емисиите на вредни вещества,изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници /обн. ДВ бр.31/99г./ и във връзка с установено замърсяване, констатирано с протокол за изпитване № 976/30.06.2008г. на акредитирана лаборатория "Дирекция Лабораторно -аналитична дейност" при Изпълнителна агенция по околната среда, за анализ на вредни вещества ,изпускани в атмосферата от дейността на обект ТЕЦ "Република" - парогенератор № 4, находящ се в кв. Мошино,гр.Перник към "Топлофикация Перник" ЕАД, е наредено на жалбоподателя да преведе по сметка на Регионална инспекция по околната среда и водите - Перник сума в размер 765.30 лева, представляващи разходи за направените измервания и анализ на емисиите на вредни вещества, изпуснати в атмосферния въздух от обект ТЕЦ "Република-парогенератор № 4. В жалбата се релевират доводи, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена при съществено нарушение на административно производствените правила и в противоречие с материалния закон. Иска се нейната отмяна и присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение в настоящата инстанция.

Ответникът - директор на РИОСВ - Перник, чрез упълномощен процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я остави без уважение.Претендира присъждането на разноски.

Административен съд Перник, в настоящият състав , като взе предвид събраните по делото доказателства, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, и след извършване на служебна проверка на оспорения акт намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок от надлежна страна, срещу индивидуален административен акт, по смисъла на чл.21 ал.АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Съдът осъществява контрол за законосъобразност в рамките на фактическите

и правни основания, посочени в административния акт. При постановяването му органът следва да притежава нормативно призната способност да издаде конкретното разпореждане. Съдът намира, че оспорваната заповед е издадена от компетентен орган - директор на регионалната инспекция по околната среда и водите -Перник , действал в рамките на предоставените му правомощия. Управлението и контрола за опазване чистотата на атмосферния въздух по смисъла на Закон за чистотата на атмосферния въздух/ЗЧАВ/ е възложено на Министерството на околната среда и водите, което провежда държавната политика по опазване чистотата на атмосферния въздух за осигуряване на устойчиво развитие. Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ЗЧАВ общинските органи и регионалните инспекции по околната среда и водите осъществяват контрол и управление на дейностите, свързани с осигуряване чистотата на въздуха на тяхната територия. Непосредственият контрол върху емисиите от отделните източници се извършва от МОСВ, РИОСВ и общинските органи (арг. от чл. 24, т. 1 във вр. с чл. 19 от ЗЧАВ), както и от органите по чл. 24, т. 2 за МПС.

В конкретния случай оспорената заповед е издадена на основание чл.17, ал.2 от Наредба № 6 от 26.03.1999г. за реда и начина на измерване на емисиите на вредни вещества,изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници /обн. ДВ бр.31/99г./ и във връзка с установено замърсяване, констатирано с протокол за изпитване № 976/30.06.2008г. на акредитирана лаборатория "Дирекция Лабораторно -аналитична дейност" при Изпълнителна агенция по околната среда, за анализ на вредни вещества ,изпускани в атмосферата от дейността на обект ТЕЦ "Република" - парогенератор № 4, находящ се в кв. Мошино,гр.Перник. Безспорно е установено по делото ,че на 10.06.2008г. длъжностно лице от РИОСВ Перник е извършило проверка на обект ТЕЦ Република, находящ се в кв. Мошино,гр. Перник, стопанисван от Топлофикация Перник" ЕАД. При проверката е констатирано, че работи само един парогенератор - ПГ№ 4 , проведено е измерване на концентрациите на вредни вещества изпускани в атмосферата ,като резултатите от проверката са отразени в констативен протокол № 48 от същата дата. Констативният протокол е изпратен от ответника на акредитирана лаборатория „ЛАД" , която е съставила протокол за изпитване № 976 от 30.06.2008г. Съгласно отразеното в заключенията на лабораторията измерените стойности на емисии на вредни вещества ,изпускани в атмосферата от парогенератор № 4 не се нормират след 31.12.2007г.,съгласно условията на комплексно разрешително № 53/2005г. Като правно основание за издаването на оспорена заповед е посочена разпоредбата на чл.17 ал.2 от Наредба № 6 от 26.03.1999г. за реда и начина на измерване на емисиите на вредни вещества,изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници, съгласно която при установено превишаване на НДЕ на вредни вещества в атмосферния въздух разходите за извършване на контролните измервания се заплащат от собственика или ползвателя на обекта. Следователно издателят на оспорения акт, позовавайки се на цитираната разпоредба следва фактически да установи наличието или липсата на надвишаване на нормите на вредни вещества от парогенератор № 4 и изложи мотиви в заповедта, което е основанието за заплащане на разходите по извършване на контролните измервания от жалбоподателя. Процесната заповед не съдържа мотивировка от фактическа страна, съгласно изискванията на чл. 59, ал. 1 във вр. с ал. 2, т. 4 АПК.

Административният орган се е позовал на изготвения протокол за изпитване № №976/30.06.2008г., в който обаче липсват констатации за установено превишаване на допустимите норми на емисии на вредни вещества в атмосферния въздух от проверявания неподвижен източник - парогенератор № 4. Процесуалното задължение за мотивиране на акта тежи върху водещия административното производство орган и следва да се съдържа в акта или в преписката по издаването му. Липсата на мотиви (фактически основания), обосноваващи наличие на законовите изисквания води до незаконосъобразност на заповедта по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК като издадена в нарушение на императивната норма на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

С оглед на горното, следва да се отмени заповед № ОЧВ-2 от 18.08.2008г. на директора на РИОСВ Перник, с която е наредено на жалбоподателя да преведе по сметка на Регионална инспекция по околната среда и водите - Перник сума в размер 765.30 лева, представляващи разходи за направените измервания и анализ на емисиите на вредни вещества, изпуснати в атмосферния въздух от обект ТЕЦ "Република-парогенератор № 4.

Предвид изхода на делото основателна се явява претенцията, заявена от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски в настоящата инстанция, като РИОСВ- Перник на основание чл.143 ал.1 от АПК дължи направените по делото от „Топлофикация -Перник"ЕАД разноски в размер на 225 лева, представляващи държавна такса - 75 лв. и юрисконсултско възнаграждение 150 лв., изчислено в съответствие с чл.7 ал.1 т.4 във вр с чл.8 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, обн. ДВ, бр. 64 от 23.07.2004 г., изм. и доп., бр. 2 от 9.01.2009 г.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд Перник

РЕШИ:

Отменя заповед № ОЧВ-2 от 18.08.2008г. на директора на РИОСВ Перник.

Осъжда Регионална инспекция по околната среда и водите - Перник,гр. Перник пл. Свети Иван Рилски № 1Б ет.13 да заплати на „Топлофикация Перник „ЕАД, със седалище и адрес на управление гр. Перник, кв. Мошино, представлявана от изпълнителния директор С.С.В., деловодни разноски в размер на 225 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му, чрез изпращане на препис от същото.

СЪДИЯ: